

L.

Ah, ke je suis ébaï ke ne suis an fonténe fondu,

Vū-ke de larmes jamés séche la fasse je n'ê ?

Ah, ke je suis ébaï, ke ne suis an sandre désandu,

Vū κ'üne flanme tɣɣrs m'ard é me manje le kər ?

5 S'êť ke vɣlant ke je soę le sujêť mizérable du tɣrmant,

Éinsin Amɣr le kruęł tanpér' umər é chalər ·><·

Kontr' un dɣble travał ɣr é nuit je travałte maləres,

L'un kan- plus ne te vœ, l'ôtre duran- ke te vœ.

Kan- je te vœ, je me mər d'üne flanm' amɣreze tɣtanfə,

10 Mœins ɣɣsant tan-plus suis alumé du dezir.

Kan- ne te vœ, je me mər d'üne flędh' amɣreze travęrsé,

Inpasant de ne vœr é dezireus de revœr. <·

K'êsse ke fęre je dœ, sĭ te vœr me redɣble mon annui,

É ne te vœr (mon kər) m'êť ũne mœort de rekręs.

15 Vœr je te vez é mɣrir. Me mɣrant je me konsolereę-prɣ,

Kan vêre la-valər pɣr kĭ é par kĭ je mər.

Męs sĭ ma vĭ je ne vi ke mɣrant, sĭ je mər je revivreę.

Pęrdant sęle dɣlər κ'œre je sɣfre vivant.

Pɣr de la vĭě ɣɣr đâkun vœť vivre s'ĭ plęzant.

20 Mœ ki la tién pęrdû vivre j'atan de mɣrir.